

[Indenrigsministeren.]

Saa skal jeg slutte med at sige, at jeg tænkte jo nok, at det var rigtigt, hvad jeg maatte formode, at naar det ærede Medlem taler om Forholdet mellem Staten og Kommunerne, saa taler han ikke paa sit Partis Vegne. Det er Raadmanden for København, der taler, og dermed taber det jo noget af sin Interesse.

Svend E. Johansen: Jeg var saa dristig under Forhandlingerne i Gaar at stille et direkte Spørgsmaal til Indenrigsministeren og det ærede Medlem Hr. Bindslev. Jeg har intet Svar faaet, og naturligvis kan jeg ogsaa se mellem Linierne og er klar over, at intet Svar ogsaa er et Svar, og det staar mig altsaa nu klart, hvad jeg vel i og for sig nok havde paa Fornemmelsen i Forvejen, at man ikke ønsker at gøre noget for at gøre den foretagne Uret, som man kender, god igen. Saa har jeg kun tilbage at tage dette Svar mellem Linierne til Efterretning og i øvrigt indrette mig derefter.

Hvad Rigsdagens Stilling til det foreliggende Lovforslag angaar, vil jeg gerne gøre opmærksom paa, at principielt er det ikke nødvendigt, at Rigsdagen accepterer alle de Forslag, der kommer fra Regeringen. Det er Rigsdagens Pligt at overveje Regeringens Forslag kritisk og ogsaa at varetage Borgernes Interesser. I dette Tilfælde er det de københavnske Skatteborgeres Interesser, der staar paa Spil, og da den nugældende Lov om Indkomstskat hjemler de københavnske Borgere Ret til selv at afgøre Spørgsmaalet om Skatteforhøjelser, naar de overskrider en vis Størrelse, saa synes jeg, der var al rimelig Grund til, at Rigsdagen meldte Hus forbi og sagde: Lad de københavnske Borgere selv afgøre dette Spørgsmaal gennem den lovhjemlede Udskrivning af et Skattevalg. Det er selvfølgelig forholdsvis rørende, at Lovforslaget er tidsbegrænset til to Finansaar, men vi kender efterhaanden disse tidsbegrænsede Love og kan selv ud fra bitre Erfaringer sætte et stort: „Fortsættelse følger“ bag efter Tidsbegrænsningen. Jeg henstiller, at man, hvis der ned sættes et Udvalg, tager dette Spørgsmaal op og overvejer at melde Hus forbi og overlade til Københavns Borgere, som denne Sag i første og sidste Instans angaar, at træffe Afgørelsen selv

gennem et lovhjemlet udskrevet Skattevalg i København.

Jens Thomsen: Da de ærede Medlemmer Hr. Bindslev og Hr. Edvard Sørensen ikke har besvaret mit Spørgsmaal, hvilken Besvarelse den højtærede Indenrigsminister ogsaa efterlyste, gaar jeg ud fra, at der heller ikke i dette Tilfælde er nogen fornuftig Grund til at gaa imod det kommunale Selvstyre, og jeg vil derfor tilsige mit Partis Medvirken til Lovforslagets Gennemførelse.

Det ærede Medlem Hr. Ragers Bestræbelser for at finde en Parallel mellem Partiets Standpunkt i Kommunalbestyrelsen og her i Tinget forekommer mig meget anstrengte. Det ærede Medlem er forundret over, at der er sket noget siden den 25. Januar, og det ærede Medlem er endogsaa forundret over, at der er fremkommet et Pristal. (*Rager:* Ikke Spor af forundret!). Ja, saa maa man sige, at der faktisk ingen Grænser er for, hvad det ærede Medlem kan blive forundret over (*Rager:* Ja, men jeg er ikke forundret!)... og saa er der ingen Grænser for, hvor let det er at tage eet Standpunkt det ene Sted og et andet det andet Sted. (*Rager:* Jeg har kun taget eet her!).

Aksel Larsen: Jeg beklager, at jeg paa Grund af Sygdom var tvunget til at være fraværende i Gaar. Jeg beklager det ikke saa meget af Hensyn til Behandlingen af dette Lovforslag, for derom har jeg jo rig Lejlighed til at udtale min Mening nu. Jeg beklager det af en anden Grund.

Hvad angaar det her foreliggende Lovforslag, saa har mit Parti ikke skiftet Mening fra denne Sags Behandling i Borgerrepræsentationen og til Dags Dato. I øvrigt vil jeg i Parentes indskyde, at det var med en egen personlig Undren — jeg kan altsaa blive forundret —, at jeg sad for lidt siden hernede og lyttede til, at det ærede Medlem Hr. Rager docerede, hvorledes Begivenhedernes Udvikling fra 25. Januar til Dato, altsaa paa en Maaned, kunde faa ham til fuldkommen at skifte politisk Overbevisning i en temmelig omfattende Sag. Jeg erindrer tidligere Debatter, hvor det ærede Medlem Hr. Rager og hans Partifæller har hævdet, at hvad der end skete i denne Verden, uden for Grænsen eller inden for den, i Landet eller i Køben-